

**A Kúria
Jogegységi Panasz Tanácsának**

végzése

Az ügy száma: Jpe.II.60.070/2023/4.

A felperes: a felperes neve
(a felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Ravasz László ügyvéd
(a felperes képviselőjének címe)

Az alperesek: az I. rendű alperes neve
(az I. rendű alperes címe)
a II. rendű alperes neve
(a II. rendű alperes címe)

A per tárgya: szerződés megszűnésének megállapítása

A jogegységi panaszt benyújtó fél: a felperes

A jogegységi panasszal támadott határozat száma:
Gfv.30.567/2022/7. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felperes jogegységi panaszát visszautasítja.

A végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes (a továbbiakban: panaszos) a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) „42/B. § (2) bekezdése” alapján jogegységi panaszt terjesztett elő a Kúria Gfv.30.567/2022/7. számú, a jogerős rész- és közbenső ítéletet hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyó ítélete ellen. Kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és a Kúria új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Álláspontja szerint a Kúria ítélete eltér a Kúria Jpe.I.60.015/2021/15. számú határozatának (a továbbiakban: JPE határozat) [16] pontjában foglaltaktól.

[2] A jogegységi panasz érdemben nem bírálható el.

[3] A Bszi. 41/C. § (6) bekezdés h) pontja értelmében a Jogegységi Panasz Tanács – hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve – a jogegységi panaszt visszautasítja, ha az nem tartalmazza a (3) bekezdésben foglaltakat, és a megfelelő kiegészítés az (1) bekezdésben meghatározott határidőn belül nem történik meg.

[4] A Bszi. 41/C. § (3) bekezdése szerint a jogegységi panaszban – a beadványra vonatkozó általános szabályokon túl – meg kell jelölni egyrészről azt a határozatot, amellyel szemben a fél a panaszt előterjeszti, másrészről azt a közzétett kúriai határozatot, amelytől jogkérdésben való eltérést állít.

[5] A Jogegységi Panasz Tanács következetes gyakorlata szerint a Bszi.-ben foglalt tartalmi követelmények mellett (a támadott és hivatkozott határozatok megjelölése), a félnek nem elég arra hivatkozni, hogy az egyik határozat eltért a másiktól, a panasz befogadásához szükséges, hogy az előterjesztő megjelölje, miben látja az eltérést. Az eltérés megjelölésének azonban konkrétan kell lennie, pontos jogértelmezésre vonatkozó álláspontnak kell ütköznie pontos jogértelmezésre vonatkozó állásponttal. Be kell mutatnia tehát azt a lényegi háttértényállást, azaz a szükséges ügyazonosságot, ami az összehasonlítás alapfeltétele. Ki kell munkálnia, hogy a támadott határozat konkrétan melyik jogszabályi rendelkezésre vonatkozó mely jogértelmezést hol nem tartotta be, hol tért el a támadott határozat jogkérdésben a Kúria közzétett jogértelmezésétől. Fel kell tárnai tehát az ügyek összehasonlítható tényállását, az ügyben felmerült jogkérdést, az alkalmazandó jogot; egy

konkrét jogszabály konkrét határozatban való értelmezését kell összevetni egy hasonló helyzetben történt más értelmezéssel. (Jpe.I.60.011/2021/3. [22], Jpe.I.60.014/2021/5. [17], Jpe.II.60.002/2022/3. [11], Jpe.II.60.032/2022/5. [10], Jpe.I.60.013/2023/3. [7], Jpe.II.60.032/2023/3. [5], Jpe.I.60.059/2023/7. [12])

[6] A panaszos megjelölte azt a határozatot, amellyel szemben előterjesztette a jogegységi panaszt és azt a közzétett határozatot is, amelytől jogkérdésben való eltérést állít, ezzel azonban a Bszi. 41/C. § (3) bekezdésének csak formailag tett eleget.

[7] A jogegységi panasz érvelése szerint a Kúria támadott határozata abban a jogkérdésben tért el a hivatkozott JPE határozat 16. pontjában foglaltaktól, hogy az I. rendű alperes árfolyamkockázati tájékoztatása nem teszi lehetővé a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó számára, hogy megértse a szóban forgó pénzügyi mechanizmus konkrét működését és így felmérje az ilyen szerződési feltételek által ugyanezen szerződés teljes időtartama alatt a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt, esetlegesen jelentős negatív gazdasági következmények kockázatát. Álláspontja szerint a Kúria támadott határozata jogellenesen állapította meg, hogy az I. rendű alperes árfolyamkockázati tájékoztatása a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 209. § (1) bekezdése alapján nem tisztességtelen, illetve a kölcsönszerződés nem semmis a régi Ptk. 209/A. § (2) bekezdése alapján.

[8] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban azt vizsgálta, hogy a perbeli kölcsönszerződés árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezései a régi Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján tisztességtelennek minősülnek-e. Megállapította, hogy a Kúria a perbeli pénzügyi szolgáltató perbelivel azonos kockázatfeltáró nyilatkozatát és kölcsönszerződése rendelkezéseit több esetben vizsgálta és azt nem találta tisztességtelennek. Rögzítette a JPE határozatban meghozott elvi tartalmú döntést, s azt is, hogy a Kúria a JPE határozatot követően is vizsgálta a perbelivel azonos pénzügyi szolgáltató perbelivel azonos kockázatfeltáró nyilatkozatát és kölcsönszerződése rendelkezéseit. Egyértelműen úgy foglalt állást, hogy az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződéses rendelkezések megfelelnek az Európai Unió Bírósága és a Kúria jogegységi határozataiban kifejtett szempontjainak, mert azokból a fogyasztó számára kiderül, hogy az árfolyamkockázat korlátlan, annak gazdasági következményeit ő viseli, az a tőketartozásra és a havi törlesztőrészletre is hatással van. A Kúria a peranyagban sem talált olyan hivatkozást, amely indokoltá tette volna, hogy a kialakult joggyakorlatától eltérjen, jogegységi eljárást kezdeményezzen.

[9] A panaszos a Kúria támadott határozatában foglaltak ellenére kérte annak megállapítását, hogy az I. rendű alperes árfolyamkockázati tájékoztatása tisztességtelen és a kölcsönszerződés semmis.

[10] A Kúria már több döntésében utalt arra is, hogy a jogegységi panasz jogintézménye nem a panaszosnak a per tárgyává tett jog-, és érdeksérelmének kiküszöbölésére szolgál. Erre

a bírósági eljárási törvények által szabályozott rendes és rendkívüli jogorvoslatok többirányú lehetőséget biztosítanak. (Jpe.I.60.001/2021/2. [13], Jpe.I.60.011/2021/3. [19], Jpe.I.60.014/2021/5. [14], Jpe.I.60.001/2022/3. [17], Jpe.I.60.015/2022/3. [16], Jpe.II.60.016/2022/3. [16], Jpe.II.60.036/2021/13. [22], Jpe.I.60.035/2022/7. [17], Jpe.II.60.030/2022/8. [42], Jpe.II.60.016/2023/4. [5], Jpe.I.60.013/2023/3. szám [10].) A panaszos által előterjesztett jogegységi panasz érvelése a felülvizsgálati eljárás lefolytatását célozta, az ismételt, „(másod-)felülvizsgálati ellenkérelemnek” tekinthető, hiszen a panaszos a per korábbi szakaszában el nem fogadott saját álláspontját kívánta érvényesíteni, azt kifogásolta, hogy hivatkozását a Kúria eljáró tanácsa hogyan értékelte.

[11] A jogegységi panasz eljárás egy a Bszi.-n alapuló, rendkívüli, jogerő utáni, jogegységet célzó, sui generis eljárás. A jogrendszer belső koherenciájának megteremtését szolgáló önálló eszköz. Jogorvoslati eljárás ugyan, de nem a per folytatása. Nem jelentheti a felülvizsgálati eljárás megismétlését, továbbá az abban szereplő indokolás felülmérlegelését. Nem működhet kvázi „szuper-felülvizsgálatként”. (Jpe.I.60.011/2021/3. [20], Jpe.II.60.036/2021/13. [22], Jpe.I.60.035/2022/7. [17], Jpe.II.60.030/2022/8. [42], Jpe.II.60.032/2023/3. [8], Jpe.I.60.059/2023/7. [14])

[12] Mindezek miatt a Kúria a jogegységi panaszt a Bszi. 41/C. § (6) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Elvi tartalom

[13] A jogegységi panasz eljárás egy a Bszi.-n alapuló, rendkívüli, jogerő utáni, jogegységet célzó, sui generis eljárás. A jogrendszer belső koherenciájának megteremtését szolgáló önálló eszköz. Jogorvoslati eljárás ugyan, de nem a per folytatása. Nem jelentheti a felülvizsgálati eljárás megismétlését, továbbá az abban szereplő indokolás felülmérlegelését. Nem működhet kvázi „szuper-felülvizsgálatként”.

Záró rész

[14] Az eljárás a jogegységi panasz visszautasítására tekintettel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes.

[15] A végzés ellen sem a Bszi., sem más jogszabály nem biztosít jogorvoslatot.

Budapest, 2024. január 22.

Dr. Varga Zs. András s.k. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró, Dr. Kalas Tibor s.k. bíró, Dr. Gimesi Ágnes Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Gyarmathy Judit s.k. bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Orosz Árpád s.k. bíró, Dr. Puskás Péter s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Suba Ildikó s.k. bíró, Dr. Szabó Klára s.k. bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. bíró